

DIREKTIV

RÅDETS DIREKTIV 2008/55/EG

av den 26 maj 2008

om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder

(kodifierad version)

EUROPEISKA UNIONENS RÅD HAR ANTAGIT DETTA DIREKTIV

med beaktande av fördraget om upprättandet av Europeiska gemenskapen, särskilt artiklarna 93 och 94,

med beaktande av kommissionens förslag,

med beaktande av Europaparlamentets yttrande ⁽¹⁾,med beaktande av Europeiska ekonomiska och sociala kommitténs yttrande ⁽²⁾, och

av följande skäl:

(1) Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar som har avseende på vissa avgifter, tullar, skatter och andra åtgärder ⁽³⁾ har ändrats flera gånger på ett väsentligt sätt ⁽⁴⁾. För att skapa klarhet och överskådlighet bör det direktivet kodifieras.

(2) Att nationella bestämmelser om indrivning endast kan tillämpas inom nationella territorier är i sig ett hinder för upprättandet av en fungerande inre marknad. Det förhindrar att gemenskapsregler kan tillämpas till fullo och på ett rättvist sätt, i synnerhet inom den gemensamma jordbrukspolitikens område, och det underlättar bedrägliga förfaranden.

⁽¹⁾ Yttrandet avgivet den 19 juni 2007 (ännu ej offentliggjort i EUT).

⁽²⁾ EUT C 93, 27.4.2007, s. 15.

⁽³⁾ EGT L 73, 19.3.1976, s. 18. Direktivet senast ändrat genom 2003 års anslutningsakt. Direktivets ursprungliga titel är: "Rådets direktiv 76/308/EEG av den 15 mars 1976 om ömsesidigt bistånd för indrivning av fordringar uppkomna till följd av verksamhet som utgör en del av finansieringssystemet för Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket och av jordbruksavgifter och tullar samt med avseende på mervärdesskatt". Den har ändrats genom direktiv 79/1071/EEG (EGT L 331, 27.12.1979, s. 10), direktiv 92/12/EEG (EGT L 76, 23.3.1992, s. 1) och direktiv 2001/44/EG (EGT L 175, 28.6.2001, s. 17).

⁽⁴⁾ Se bilaga I del A och B.

(3) Det är nödvändigt att möta det hot som utvecklingen i fråga om bedrägerier utgör mot gemenskapens och medlemsstaternas ekonomiska intressen samt mot den inre marknaden på ett sådant sätt att konkurrenskraften och skatteneutraliteten på den inre marknaden säkerställs på ett bättre sätt.

(4) Det är därför nödvändigt att anta gemensamma regler om ömsesidigt bistånd vid indrivning.

(5) Dessa regler bör gälla för indrivning av fordringar som uppstått på grund av olika åtgärder som ingår i det system som helt eller delvis finansierar Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, för indrivning av avgifter och liknande samt import- och exporttullar, av mervärdesskatt, harmoniserad punktskatt (tobaksvaror, alkohol och alkoholhaltiga drycker och mineraloljor) liksom inkomst- och förmögenhetsskatt och skatter på försäkringspremier. De bör också gälla för indrivning av ränta, administrativa påföljder och böter, med undantag av alla sanktioner av straffrättslig art, och kostnader i samband med dessa fordringar.

(6) Det ömsesidiga biståndet bör bestå av följande: Den anmodade myndigheten måste å ena sidan till den sökande myndigheten lämna de upplysningar som den senare behöver för att driva in fordringar som har uppstått i den medlemsstat där den har sitt säte samt underrätta gäldenären om alla dokument som gäller dessa fordringar och som har sitt ursprung i den medlemsstaten, och å andra sidan måste den på begäran av den sökande myndigheten driva in de fordringar som har uppstått i den medlemsstat där den senare har sitt säte.

(7) Dessa olika former av bistånd bör lämnas av den anmodade myndigheten i enlighet med de lagar och andra författningar som reglerar sådana frågor i den medlemsstat där den har sitt säte.

- (8) Det är nödvändigt att fastställa de villkor enligt vilka den sökande myndigheten ska upprätta sin begäran om bistånd, samt att noggrant definiera de särskilda omständigheter enligt vilka den anmodade myndigheten i det enskilda fallet får neka bistånd.
- (9) För att möjliggöra en mer ändamålsenlig och effektiv indrivning av fordringar för vilka en begäran om indrivning har framställts, bör i princip det dokument som medger att fordringen verkställs behandlas som ett inhemskt dokument i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.
- (10) När det begärs att den anmodade myndigheten ska handla å den sökande myndighetens vägnar för att driva in en fordran bör den anmodade myndigheten, om detta medges av gällande bestämmelser i den medlemsstat där den har sitt säte, ha möjlighet att i samförstånd med den sökande myndigheten bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. Varje form av ränta som debiteras för sådana betalningsförfaranden bör också överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.
- (11) På en motiverad begäran av den sökande myndigheten bör den anmodade myndigheten, om detta medges av gällande bestämmelser i den medlemsstat där den har sitt säte, också ha möjlighet att vidta förebyggande åtgärder för att garantera indrivning av fordringar som uppstår i den sökande medlemsstaten. Dessa fordringar åtnjuter inte nödvändigtvis någon förmånsrätt för liknande fordringar som uppstått i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.
- (12) Under indrivningsförfarandet i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte är det möjligt att fordran eller exekutionstiteln som medger dess verkställighet och som har upprättats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte bestrids av den berörda personen. I sådana fall bör det fastställas att den berörda personen måste inge sitt bestridande av fordran till det behöriga organet i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, och att den anmodade myndigheten, såvida inte den sökande myndigheten begär något annat, måste uppskjuta alla påbörjade verkställighetsåtgärder tills ett beslut har fattats av detta organ.
- (13) Det bör fastställas att översända dokument och upplysningar inom ramen för ömsesidigt bistånd för indrivning av en fordran inte får användas för andra ändamål.
- (14) Utnyttjandet av ömsesidigt bistånd för indrivning får endast i undantagsfall grundas på ekonomiska fördelar eller intressen i de erhållna resultaten, men medlemsstaterna bör kunna enas om reglerna för återbetalning när indrivningen ger upphov till ett specifikt problem.
- (15) Detta direktiv bör inte leda till inskränkning i det ömsesidiga biståndet mellan särskilda medlemsstater enligt bilaterala eller multilaterala överenskommelser eller uppgörelser.
- (16) De åtgärder som är nödvändiga för att genomföra detta direktiv ska vidtas i enlighet med rådets beslut 1999/468/EG av den 28 juni 1999 om de förfaranden som ska tillämpas vid utövandet av kommissionens genomförandebefogenheter ⁽¹⁾.
- (17) Detta direktiv bör inte påverka medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga I del C.

HÄRIGENOM FÖRESKRIVS FÖLJANDE.

Artikel 1

Detta direktiv fastställer de bestämmelser som ska innefattas i medlemsstaternas lagar och andra författningar för att i varje medlemsstat säkerställa indrivningen av de fordringar som avses i artikel 2 och som uppstår i en annan medlemsstat.

Artikel 2

Detta direktiv ska gälla för alla fordringar som avser

- a) återbetalning, intervention och andra åtgärder som ingår i systemet för hel eller delvis finansiering av Europeiska garantifonden för jordbruket och Europeiska jordbruksfonden för landsbygdsutveckling, inklusive de belopp som ska upp bäras i samband med dessa åtgärder,
- b) avgifter och liknande pålagor inom ramen för den gemensamma organisationen av marknaden för socker,
- c) importtullar,
- d) exporttullar,
- e) mervärdesskatt,
- f) punktskatter på:
  - i) tobaksvaror,
  - ii) alkohol och alkoholhaltiga drycker,
  - iii) mineraloljor,

⁽¹⁾ EGT L 184, 17.7.1999, s. 23. Beslutet senast ändrat genom beslut 2006/512/EG (EUT L 200, 22.7.2006, s. 11)

g) skatter på inkomst och förmögenhet,

h) beskattning av försäkringspremier,

i) räntor, administrativa påföljder och böter, samt kostnader som härrör från de fordringar som anges i a–h, med undantag för straffrättsliga sanktioner enligt gällande lagstiftning i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

Detta direktiv ska även tillämpas på fordringar som avser identiska eller liknande skatter som läggs till eller ersätter de skatter på försäkringspremier som avses i artikel 3.6. Medlemsstaternas behöriga myndigheter ska meddela varandra samt kommissionen datum för dessa skatters ikraftträdande.

Artikel 3

I detta direktiv avses med

1. *sökande myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat som framställer en begäran om bistånd beträffande en fordran som avses i artikel 2,
2. *anmodad myndighet*: den behöriga myndigheten i en medlemsstat till vilken en begäran om bistånd framställs,
3. *importtullar*: tullar och avgifter med motsvarande verkan på importen; jordbruksavgifter och andra importavgifter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken eller de särskilda arrangemang som gäller för vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter,
4. *exporttullar*: tullar och avgifter med motsvarande verkan på exporten; jordbruksavgifter och andra exportavgifter inom ramen för den gemensamma jordbrukspolitiken eller de särskilda arrangemang som gäller för vissa varor som härrör från bearbetning av jordbruksprodukter,
5. *skatter på inkomst och förmögenhet*: de skatter som räknas upp i artikel 1.3 i rådets direktiv [77/799/EEG] av den 19 december 1977 om ömsesidigt bistånd av medlemsstaternas behöriga myndigheter i fråga om direkt beskattning, vissa punktskatter och skatter på försäkringspremier⁽¹⁾, med beaktande av bestämmelserna i artikel 1.4 i samma direktiv,

6. beskattning av försäkringspremier:

a)	i Belgien:	i) taxe annuelle sur les contrats d'assurance ii) jaarlijkse taks op de verzekeringscontracten
b)	i Danmark:	i) afgift af lystfartøjsforsikringer ii) afgift af ansvarsforsikringer for motorkøretøjer m.v. iii) stempelafgift af forsikringspræmier
c)	i Tyskland:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
d)	i Grekland:	i) Φόρος κύκλου εργασιών (Φ.Κ.Ε) ii) Τέλη Χαρτοσήμου
e)	i Spanien:	impuesto sobre las primas de seguros
f)	i Frankrike:	taxe sur les conventions d'assurances
g)	i Irland:	levy on insurance premiums
h)	i Italien:	imposte sulle assicurazioni private ed i contratti vitalizi di cui alla legge 29.10.1967 nr 1216
i)	i Luxemburg:	i) impôt sur les assurances ii) impôt dans l'intérêt du service d'incendie
j)	i Malta:	taxxa fuq dokumenti u trasferimenti
k)	i Nederländerna:	assurantiebelasting
l)	i Österrike:	i) Versicherungssteuer ii) Feuerschutzsteuer
m)	i Portugal:	imposto de selo sobre os prémios de seguros

⁽¹⁾ EGT L 336, 27.12.1977, s. 15. Direktivet senast ändrat genom direktiv 2006/98/EG (EUT L 363, 20.12.2006, s. 129).

- n) i Slovenien:
- i) davek od prometa zavarovalnih poslov
  - ii) požarna taksa
- o) i Finland:
- i) eräistä vakuutusmaksuista suorittava vero/skatt på vissa försäkringspremier
  - ii) palosuojelumaksu/brandskyddsavgift
- p) i Förenade kungariket:
- insurance Premium Tax (IPT).

Artikel 4

1. På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten tillhandahålla alla upplysningar som skulle kunna vara av värde för den sökande myndigheten vid indrivningen av dess fordran.

För att erhålla dessa upplysningar ska den anmodade myndigheten utnyttja sina befogenheter enligt de lagar och andra författningar som gäller för indrivning av liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där denna myndighet har sitt säte.

2. I en begäran om upplysningar ska namn och adress anges på den person som de begärda upplysningarna gäller, tillsammans med andra för identifiering relevanta uppgifter som den sökande myndigheten normalt har tillgång till, samt fordringens art och belopp.

3. Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig att tillhandahålla upplysningar

- a) som den inte skulle kunna erhålla för att driva in liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där den har sitt säte,
- b) som skulle avslöja kommersiella, industriella eller professionella hemligheter, eller
- c) som om de yppas skulle kunna vara till skada för säkerheten eller strida mot allmän ordning i denna stat.

4. Den anmodade myndigheten ska upplysa den sökande myndigheten om skälen till att den inte efterkommer en begäran om upplysningar.

Artikel 5

1. Den anmodade myndigheten ska på begäran av den sökande myndigheten och i enlighet med gällande rättsregler om delgivning av liknande dokument eller beslut i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, delge mottagaren alla dokument och beslut, inklusive handlingar av juridisk natur, som härstammar från den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte och som hänför sig till en fordran och/eller dess indrivning.

2. En begäran om delgivning ska ange den berörda mottagarens namn, adress och andra för identifiering relevanta uppgifter som den sökande myndigheten normalt har tillgång till, typ och ämne i det dokument eller beslut som ska överlämnas, om så är nödvändigt gäldenärens namn, adress och andra för identifiering relevanta uppgifter som den sökande myndigheten normalt har tillgång till och den fordran, till vilken dokumentet eller beslutet hänför sig, samt alla övriga användbara upplysningar.

3. Den anmodade myndigheten ska omedelbart underrätta den sökande myndigheten om de åtgärder som har vidtagits med anledning av dess begäran om delgivning, och särskilt om vilket datum dokumentet eller beslutet skickades till mottagaren.

Artikel 6

På begäran av den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten i enlighet med de lagar och andra författningar som gäller för indrivning av liknande fordringar som uppstår i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte driva in fordringar som grundar sig på ett dokument som medger verkställighet av dessa.

För detta ändamål ska varje fordran i fråga om vilken en begäran om indrivning har framställts behandlas som en fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, utom när artikel 12 är tillämplig.

Artikel 7

1. En begäran om indrivning av en fordran som den sökande myndigheten riktar till den anmodade myndigheten ska åtföljas av en officiell eller bestyrkt kopia av det dokument som gör det möjligt att verkställa indrivningen och som har utfärdats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte samt, i förekommande fall, av andra dokument i original eller bestyrkt kopia som behövs för indrivningen.

2. Den sökande myndigheten får endast begära indrivning
  - a) om fordringsanspråken och/eller det dokument som medger verkställighet inte bestrids i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, utom i fall då artikel 12.2 andra stycket är tillämplig,
  - b) om den sökande myndigheten i den medlemsstat där den har sitt säte har tillämpat de lämpliga indrivningsförfaranden som myndigheten har tillgång till på grundval av det dokument som avses i punkt 1 och om de vidtagna åtgärderna inte kommer att leda till full betalning av fordran.
3. I en begäran om indrivning ska anges
  - a) namn och adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den berörda personen och/eller tredje man som innehar dennes tillgångar,
  - b) namn, adress och andra relevanta uppgifter som behövs för identifiering av den sökande myndigheten,
  - c) det dokument som medger verkställighet utfärdat i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte,
  - d) fordrans art och belopp, inbegripet kapitalfordran, upplupen ränta och andra straffavgifter, böter och kostnader, angivet i valutorna i de medlemsstater där de båda myndigheterna har sitt säte,
  - e) datum för den sökande och/eller den anmodade myndighetens delgivning av dokumentet hos mottagaren,
  - f) datum från och med vilket samt under vilken period verkställighet är möjlig enligt gällande lagar i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte,
  - g) alla övriga relevanta upplysningar.

Begäran om indrivning ska vidare innehålla ett uttalande från den sökande myndigheten som bekräftar att villkoren i punkt 2 är uppfyllda.

4. Så snart den sökande myndigheten erhåller några tillämpliga upplysningar om det ärende som ligger till grund för be-

gäran om indrivning ska den vidarebefordra dessa till den anmodade myndigheten.

Artikel 8

Det dokument som medger verkställighet av fordran ska direkt erkännas och automatiskt behandlas som ett dokument som medger verkställighet av fordran i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket får det dokument som medger verkställighet av fordran vid behov och i enlighet med de gällande bestämmelserna i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte godtas som, erkännas som, kompletteras eller ersätts med ett dokument som medger verkställighet på den medlemsstatens territorium.

Medlemsstaterna ska vinnlägga sig om att inom tre månader från den tidpunkt då begäran om indrivning mottogs avsluta sådant godtagande, erkännande, komplettering eller ersättning, utom i de fall som avses i fjärde stycket. Dessa förfaranden får inte vägras om det dokument som medger verkställighet är korrekt utformat. Den anmodade myndigheten ska informera den sökande myndigheten om grunderna när tremånadersperioden överskrids.

Om någon av dessa formaliteter skulle ge upphov till ett ifrågasättande av fordran och/eller det dokument som medger verkställighet av fordran och som utfärdats av den ansökande myndigheten, ska artikel 12 tillämpas.

Artikel 9

1. Fordringar ska drivas in i valutan för den medlemsstat i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte. Den anmodade myndigheten ska till den sökande myndigheten överföra hela det fordringsbelopp som den har drivit in.

2. Den anmodade myndigheten får, om gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den har sitt säte så medger och efter samråd med den sökande myndigheten bevilja gäldenären en betalningsfrist eller godkänna ett avbetalningsförfarande. All ränta som påförs av den anmodade myndigheten med anledning av sådan betalningsfrist ska även överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

Från och med den tidpunkt då det dokument som medger verkställighet av fordran direkt erkändes enligt artikel 8 första stycket eller godtogs, erkändes, kompletterades eller ersattes enligt artikel 8 andra stycket kommer ränta att påföras vid dröjsmål med betalningen enligt de lagar och andra författningar samt administrativ praxis som gäller i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte och ska också överföras till den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

Artikel 10

Utan hinder av vad som sägs i artikel 6 andra stycket har de fordringar som ska indrivnas inte nödvändigtvis samma förmånsrätt som liknande fordringar som har uppstått i den medlemsstat i vilken den anmodade myndigheten har sitt säte.

Artikel 11

Den anmodade myndigheten ska omedelbart underrätta den sökande myndigheten om vilka åtgärder som har vidtagits med anledning av begäran om indrivning.

Artikel 12

1. Om fordran och/eller det dokument som möjliggör dess verkställighet, och som har upprättats i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, under indrivningsförfarandets gång bestrids av en berörd part ska denna part inge sin framställan till det behöriga organet i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte i enlighet med de rättsregler som gäller där. Den sökande myndigheten ska underrätta den anmodade myndigheten om denna framställan. Den berörda parten får också underrätta den anmodade myndigheten om denna framställan.

2. Så snart den anmodade myndigheten har erhållit de upplysningar som avses i punkt 1, antingen från den sökande myndigheten eller från den berörda parten, ska den uppskjuta verkställandet i avvaktan på det beslut som det behöriga organet fattar i detta ärende, såvida inte den sökande myndigheten begär något annat enligt andra stycket. Skulle den anmodade myndigheten bedöma det nödvändigt, och utan att det påverkar tillämpningen av artikel 13, får denna myndighet vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen, om gällande lagar eller andra författningar i den medlemsstat där den har sitt säte medger ett sådant förfarande för liknande fordringar.

Utan hinder av vad som sägs i första stycket får den sökande myndigheten i enlighet med gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den har sitt säte begära av den anmodade myndigheten att driva in en fordran som bestrids så länge lagar och andra författningar samt administrativ praxis, vilka gäller i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte, tillåter en sådan åtgärd. Om saken senare avgörs till gäldenärens fördel, ska den sökande

myndigheten ansvara för återbetalningen av hela det indrivna beloppet och eventuell upplupen ersättning enligt gällande lagar och andra författningar i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte.

3. Om det är de verkställighetsåtgärder som vidtas i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte som bestrids, ska frågan hänskjutas till det behöriga organet i denna medlemsstat i enlighet med dess lagar och andra författningar.

4. Om det behöriga organ till vilket frågan har hänskjutits i enlighet med punkt 1 är en allmän domstol eller en förvaltningsdomstol ska denna domstols beslut, om det är gynnsamt för den sökande myndigheten och medger indrivning av fordran i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte, utgöra "det dokument som möjliggör indrivning" i enlighet med artiklarna 6, 7 och 8 och indrivningen av fordran ska genomföras på grundval av detta beslut.

Artikel 13

På en motiverad begäran från den sökande myndigheten ska den anmodade myndigheten vidta säkerhetsåtgärder för att säkerställa indrivningen av en fordran, om detta medges av lagar och andra författningar i den medlemsstat i vilken den har sitt säte.

För genomförandet av bestämmelserna i första stycket ska artiklarna 6, 7.1, 7.3, 7.4, 8, 11, 12 och 14 gälla i tillämpliga delar.

Artikel 14

Den anmodade myndigheten ska inte vara skyldig

a) att bevilja de bistånd som avses i artiklarna 6–13 om indrivningen av fordran på grund av gäldenärens situation skulle förorsaka allvarliga ekonomiska eller sociala svårigheter i den medlemsstat där denna myndighet har sitt säte så länge gällande lagar och andra författningar samt administrativ praxis i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte tillåter en sådan åtgärd för liknande nationella fordringar,

b) att bevilja de bistånd som avses i artiklarna 4–13 om den inledande framställningen enligt artiklarna 4, 5 eller 6 avser fordringar som är äldre än fem år räknat från den tidpunkt då det dokument som medger verkställighet av fordran upprättades i enlighet med gällande lagar och andra författningar eller administrativ praxis i den medlemsstat där den ansökande myndigheten har sitt säte till tidpunkten för framställningen. I de fall då fordran eller dokumentet bestrids, ska tidsfristen inledas vid den tidpunkt då den ansökande staten fastställer att fordran eller det dokument som medger verkställighet inte längre kan bestridas.

Den anmodade myndigheten ska underrätta den sökande myndigheten om sina skäl för att inte efterkomma dess begäran om bistånd. En sådan motiverad vägran ska också meddelas kommissionen.

Artikel 15

1. Frågor om preskription ska uteslutande regleras av gällande rättsregler i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte.

2. Åtgärder som vidtas av den anmodade myndigheten vid indrivning av fordringar i enlighet med en begäran om bistånd som om de hade vidtagits av den sökande myndigheten skulle ha lett till att preskriptionstiden uppsköts eller avbröts i enlighet med gällande rättsregler i den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte ska anses ha vidtagits i den senare medlemsstaten vad gäller denna verkan.

Artikel 16

Dokument och upplysningar som skickas till den anmodade myndigheten i enlighet med detta direktiv får av denna myndighet endast översändas till

- a) den person som anges i begäran om bistånd,
- b) de personer och myndigheter som är ansvariga för indrivningen av fordringarna, och endast för detta ändamål,
- c) de rättsliga instanser som handlägger ärenden beträffande indrivning av fordringar.

Artikel 17

Begäran om bistånd och det dokument som medger verkställighet och andra tillämpliga dokument ska åtföljas av en översättning till det officiella språket eller till ett av de officiella språken i den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte utan att det påverkar nämnda myndighets rätt att avstå från översättningen.

Artikel 18

1. Den anmodade myndigheten ska från den berörda personen driva in och behålla alla de kostnader som är förknippade med indrivningen som den åsamkats, enligt lagar och andra författningar som gäller för liknande fordringar i den medlemsstat där myndigheten har sitt säte.

2. Medlemsstaterna ska ömsesidigt avstå från all ersättning av de kostnader som uppstått genom det ömsesidiga bistånd de ger varandra vid tillämpning av detta direktiv.

3. När indrivning innebär ett särskilt problem, handlar om mycket stora kostnader eller berör kampen mot den organiserade brottsligheten, får den ansökande och den anmodade myndigheten överenskomma om en ordning för ersättning anpassad till det enskilda fallet.

4. Den medlemsstat där den sökande myndigheten har sitt säte ska förbli betalningsskyldig gentemot den medlemsstat där den anmodade myndigheten har sitt säte för alla kostnader eller förluster som uppstår på grund av åtgärder som bedöms vara ogrundade, antingen vad gäller fordringens riktighet eller giltigheten av det dokument som utfärdats av den sökande myndigheten.

Artikel 19

Medlemsstaterna ska förse varandra med en förteckning över de myndigheter som har befogenhet att framställa eller ta emot en begäran om bistånd.

Artikel 20

1. Kommissionen ska biträdas av indrivningskommittén (nedan kallad *kommittén*).

2. När det hänvisas till denna punkt ska artiklarna 5 och 7 i beslut 1999/468/EG tillämpas.

Den period som avses i artikel 5.6 i beslut 1999/468/EG ska vara tre månader.

Artikel 21

Kommittén får pröva alla frågor som rör tillämpningen av detta direktiv, som tas upp av ordföranden antingen på eget initiativ eller på begäran av företrädaren för en medlemsstat.

Artikel 22

Närmare föreskrifter för tillämpningen av artiklarna 4.2 och 4.4, 5.2 och 5.3, artiklarna 7, 8, 9 och 11, artikel 12.1 och 12.2, artikel 14, artikel 18.3 och artikel 24, samt för bestämmande av de medel som kan användas för att överföra meddelanden mellan myndigheterna samt om omräkning, överföring av indrivna belopp och fastställande av ett minimibelopp för fordringar för vilka bistånd får begäras, ska antas enligt det förfarande som avses i artikel 20.2.

Artikel 23

Detta direktiv ska inte förhindra ett större mått av ömsesidigt bistånd som lämnas nu eller i framtiden av särskilda medlemsstater i enlighet med överenskommelser eller uppgörelser, inklusive åtgärder som rör delgivning av rättsliga eller utomrättsliga handlingar.

Artikel 24

Varje medlemsstat ska underrätta kommissionen om de åtgärder som den har vidtagit för att genomföra detta direktiv.

Kommissionen ska vidarebefordra dessa upplysningar till de övriga medlemsstaterna.

Varje medlemsstat ska årligen underrätta kommissionen om hur många framställningar om upplysningar, delgivning och indrivning som den sänt och mottagit varje år, de berörda fordringsbeloppen och de indrivna beloppen.

Kommissionen ska vartannat år till Europaparlamentet och rådet lämna en rapport om tillämpningen av dessa bestämmelser och om de resultat som uppnåtts.

Artikel 25

Direktiv 76/308/EEG i dess lydelse enligt de rättsakter som anges i bilaga I del A och B, ska upphöra att gälla, utan att det påverkar medlemsstaternas skyldigheter vad gäller tidsfristerna för införlivande med nationell lagstiftning av de direktiv som anges i bilaga I del C.

Hänvisningar till det upphävda direktivet ska anses som hänvisningar till detta direktiv och ska läsas enligt jämförelsetabellen i bilaga II.

Artikel 26

Detta direktiv träder i kraft den tjugonde dagen efter det att det har offentliggjorts i *Europeiska unionens officiella tidning*.

Artikel 27

Detta direktiv riktar sig till medlemsstaterna.

Utfärdat i Bryssel den 26 maj 2008.

På rådets vägnar

D. RUPEL

Ordförande

BILAGA I

DEL A

**Upphävt direktiv och ändringar av det i kronologisk ordning
(hänvisningar i artikel 25)**

Direktiv 76/308/EEG
(EGT L 73, 19.3.1976, s. 18)

Direktiv 79/1071/EEG
(EGT L 331, 27.12.1979, s. 10)

Direktiv 92/12/EEG
(EGT L 76, 23.3.1992, s. 1)

Endast artikel 30a

Direktiv 92/108/EEG
(EGT L 390, 31.12.1992, s. 124)

Endast artikel 1, punkt 9

Direktiv 2001/44/EG
(EGT L 175, 28.6.2001, s. 17)

DEL B

Icke upphävda ändringsrättsakter

1979 års anslutningsakt

1985 års anslutningsakt

1994 års anslutningsakt

2003 års anslutningsakt

DEL C

**Tidsfrister för införlivande med nationell lagstiftning
(hänvisningar i artikel 25)**

Direktiv	Tidsfrist för införlivande
76/308/EEG	1 januari 1978
79/1071/EEG	1 januari 1981
92/12/EEG	1 januari 1993 ⁽¹⁾
92/108/EEG	31 december 1992
2001/44/EG	30 juni 2002

⁽¹⁾ Vad gäller artikel 9.3, tillåts Danmark att sätta i kraft de lagar och andra författningar som är nödvändiga för att följa denna bestämmelse senast den 1 januari 1993.

BILAGA II

Jämförelsetabell

Direktiv 76/308/EEG	Detta direktiv
Artikel 1	Artikel 1
Artikel 2, inledande mening, punkt a–e	Artikel 2, första stycket, punkt a–e
Artikel 2, inledande mening, punkt f, första, andra och tredje strecksatsen	Artikel 2, första stycket, punkt f i, ii och iii
Artikel 2, inledande mening, punkt g–i	Artikel 2, första stycket, punkt g–i
Artikel 3, första stycket, första till femte strecksatsen	Artikel 3, första stycket, punkt 1–5
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket a	Artikel 3, punkt 6 l
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket b	Artikel 3, punkt 6 a
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket c	Artikel 3, punkt 6 c
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket d	Artikel 3, punkt 6 b
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket e	Artikel 3, punkt 6 e
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket f	Artikel 3, punkt 6 d
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket g	Artikel 3, punkt 6 f
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket h	Artikel 3, punkt 6 o
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket i	Artikel 3, punkt 6 h
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket j	Artikel 3, punkt 6 g
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket k	Artikel 3, punkt 6 i
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket l	Artikel 3, punkt 6 k
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket m	Artikel 3, punkt 6 m
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket n	—
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket o	Artikel 3, punkt 6 p
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket p	Artikel 3, punkt 6 j
Artikel 3, sjätte strecksatsen, första stycket q	Artikel 3, punkt 6 n
Artikel 3, sjätte strecksatsen, andra stycket	Artikel 2, andra stycket
Artikel 4 och 5	Artikel 4 och 5
Artikel 6.1	Artikel 6, första stycket
Artikel 6.2	Artikel 6, andra stycket
Artikel 7.1 och 7.2	Artikel 7.1 och 7.2
Artikel 7.3	Artikel 7.3, första stycket
Artikel 7.4	Artikel 7.3, andra stycket
Artikel 7.5	Artikel 7.4
Artikel 8.1	Artikel 8, första stycket
Artikel 8.2, första, andra och tredje stycket	Artikel 8, andra, tredje och fjärde stycket

Direktiv 76/308/EEG	Detta direktiv
Artikel 9–19	Artikel 9–19
Artikel 20.1 och 20.2	Artikel 20.1 och 20.2
Artikel 20.3	—
Artikel 21, 22 och 23	Artikel 21, 22 och 23
Artikel 24	—
Artikel 25, första stycket, första och andra meningen	Artikel 24, första och andra stycket
Artikel 25, andra stycket, första och andra meningen	Artikel 24, andra och tredje stycket
Artikel 26	Artikel 27
—	Bilaga I
—	Bilaga II